

ACC. N:R.

M. 7005:1a

Landskap: Skåne

Fotograf: A. B. Waldemarsson

Härad: S. Åsbo

Adress:

Socken: Höja

Berättat av: Nils Peter Pålsson

Uppteckningsår: 1940.

Född år 1852 i Höja.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

neg. IV: 12:70.

Begravning.

De som skulle hälla begravningen
skulle skicka en som gick om-
kring för att buda alla till
begravningen.

Imman begravningsföljet
gick från gården fingo de
kaffe och smör och bröd och
en gingo de alla till kyrko-
gården. 4 karlar burs kistan
och när de gått en viss bit
fingo 4 andra karlar "ta
håll". Det skulle i allmänhet
vara så många bjudna att de
kunde bära i fyra skift.

När begravningen var över
hjälptes de åt att fylla gra-
ven och en gingo de hem och

då skulle begravningsgästerna
bjudas på middag. På den
tiden var vi med för länge
redan vi fingo de ärtboppa
och kokta svinaskiunkor som
stods på bordet med skaukar-
na omvändade med vitt
fransat papper. Men det har
jag aldrig sett. Då hade de
ingen efterrätt heller. På min
tid brukade vi få bruna
bönor och skinka och redan
risengröt och mjölk. Senare
fick vi vin och sockerkaka.
En Hufstock: Ängelholm var
mästare i att baka stora
sockerkakor. Till var tidan
skulle hon ha tre eller fyra

Jag ägg. Och vi bakte hon
brökaner det var några kro-
kiga kakor. De voro ungefär
3 cm breda och 10 cm långa
och litet toppiga på mitten
och där stod den dödes namn.

Vi barn var så glada när
mor och far kommo hem från
begravning för då brukade vi
få några södana kakor i en
näsduk.

På begravingen skulle stäb-
lingarna och nabolaget vara
med. Jag har själv gjort be-
graving för min kusin
för 16 år sedan och då bjöd
jag nabolaget från smedjan

därbocka och ner till Eklunda
på båda sidor av vägen.

På bröllop och begravning
var det mest nabolaget eller
gilleslaget och så släktingarna fr-
ån som blev bjudna men på
kafferey kunde man också
bjudas vem som helst som man
ej hade lag med.

Begravningen varade två da-
gar och släktingar som kom-
mit resande fingo bo hos
grammarna och så dagen efter
skulle de komma igen alle-
sammans och äta och dricka
det som var kvar.

Ingen ville gå först till
bordet. I bland kunde det

nästan bli riktiga slagsmål
för ingen ville gå först. Det
var inte fint att inte låta
sig drivas att gå först. Heders-
platsen var vid bordändan.
Sen var det inte så många
hur de gingo in sedan bara
de första gick in och sat sig.

Ringning och gravplats.

6.

När någon dog i en familj så skulle mannen i huset eller de auktoriserade ordna om gjälaringen. De brukade då buda fyra stycken karlar som skulle ringa i kyrkan. De skulle ringa längre om det var en gammal människa som dött och mindre om det var ett barn.

Jag var med flera gånger och ringde. Första gången var jag bara en liten pojke och jag var budad att ringa och då ville han att jag skulle gå med och läsa mig. Man skulle draga i en

järnkätting som skängde
ned från en stång som
var fast vid klockans övre
del. Första gången när man
drog upp klockan så högt
man kunde skulle man
kvickt slänga upp vänstra
armen och rycka bort en
liten träbit som var fast
kilad mellan klockan och
kläppen så att kläppen kunde
slå emot klockväggen.

När vi ringt färdigt bjöd
manen på ett par supar
och några smörgåsar. Man
skulle ringa på förmiddagen
innan klockan 12 så där vid
9-tiden för på eftermiddagen

fick man inte ringa i kyrk-
klockorna.

Sen vi ätit skulle vi gå in
i vapenhuset och hämta
gradar och skyfflar och vi
skulle vi gräva graven där
kyrkovärdarna visat oss. Då
var det inte fråga om att
man och husken skulle få
ligga bredvid varandra på
samma gravplats utan de
begravdes i tur och ordning
i rader på kyrkogården.

Betalning för ginning.

Före brukade kvinnorna gå omkring och då fick de $\frac{1}{2}$ pund blinor och ginninga åt husmors. dem. Då hade de ett kruka med sig och så fingo de dricka eller surmjölk däri och $\frac{1}{2}$ kaka bröd och en bit fläsk. När de sprunmit ungefär hälften gingo de och lämnade det till frun i gården och så fingo de så mycket litet mat med sig hem. Och när resten var färdigsprunmit, fick de litet mat och några ören för sitt arbete.

ACC. N:R. M. 7005:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

L Bröd åt hästarna.

På ett och annat ställe
kunde hästarna få lite
bröd vid väcarbetet för
de skulle bli kraftiga. eller
det var ont om bröd då.

10.

Säkaren!

ACC. N:R

7005 : 11.

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

A. B. Waldemann

Härad:

S. åsbo

Adress:

Angelholm.

Socken:

Höja

Berättat av:

M. P. Pålsson

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852 i Höja

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

11.

Bråk

Vi voro på bråk i nabostället
och dansade. Alla som voro bjöd
na här i Sköpinge skulle gå dit
med mjölk till grötten bortåt
kvällningen. Så skickade några
lön från varje gård. Och när de
kommo dit var där en gubbe som
sade till grötmanen: "Du skall
du gröt så får mjölkatörerna
dansa." Och så bjöd de upp mjölk-
törerna och dansade med dem.

Nästa dag skulle alla äta frukost
och middag där.

ACC. N:R

M. 7005:12

Landskap: Skåne

Härad: S. Åsbo

Socken: Höja

Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: A. B. Waldemansson

Adress: Angelholm.

Berättat av: W. P. Pålsson

Född år 1852 i Höja

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

12.

Jag var med på ett bröllop i
lilla Månsvik. Där skulle bröllops-
gästerna också ge skänken efter råd
och lägenhet. Vi skulle vara tär-
nor och marskalkar på bröllopet.
Marskalkarna skulle ha myrten-
kransen och de kommer in på
en bricka och sen fick de säga
vilken braus de ville. Tärnorna ha-
de redan fått sina krauser och
hade gömt dem. Men sen fick
man leta upp vilken kassa som
hade motsvarande myrtenkrans
så man fick ta den kassa som

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M 7005 : 13.

Landskap: Skåne

Härad: S. Älbo

Socken: Höja

Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: A. B. Waldemansson

Adress: Angelholm

Berättat av: M. P. Pålsson

Född år 1852 i Höja

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13.

det blev. Var och en skulle dansa
med sin sänna och gå tagna
mot på bordet åt höger vid
mältiden. Brudparet var inte
med och dansade utan de sat
för sig själva i ett rum tillhöru-
mans med de finaste - det var
de som bodde på Höjagården och
hade gett 1/2 dussin mälthodan
i silver.

Brudens far placerade oss vid bordet
77 sat mellan ett gift par. Vi fick
mat 3 gånger och dagen efter
och så.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M. 7005:14

Landskap:

Skåne

Härad:

S. Åsbo

Socken:

Höja

Uppteckningsår:

1940

Upptecknat av:

A. B. Waldemarsson

Adress:

Angelholm.

Berättat av:

N. P. Pålsson

Född år

1852 i Höja.

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

14.

Mållopsskänker.

På mållopsdagen skulle de ha skänker med till brudparet. De gavo tallrikar och grillkoppor. Den rik mostern till bruden gav henne en förläggssked av silver som kostat 50 kr. Men de gav ingen mat. Dessa gåvor skulle dublas upp på ett bord till brudparet vid de sig.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7005: 15.

Landskap: Skåne Upptecknat av: A. B. Waldemann
 Härad: S. Åsbo Adress: Angelholm
 Socken: Höja Berättat av: N. P. Palsson
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1852 i Höja.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

Bäckamannen

Bäckamannen har ingen tumme. När drängarna sågo blossen
 nere vid Åvarps å, brukade de sätta upp sin tumme och skrika
 "Kom hit du jävel skall du få se på min tomme!"

En kväll var då några ungdommar nere vid bastuan och
 skulle torka hör och då bulta Bäckamannen så på dörren att
 en bjälke trilla ner.

Jag har haft själva Bäckamannen i vagnen" sade bonden på
 Ekegården när han kom hem en kväll och hästarna knappast

H. C. 27
 Ulsma H. 7

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 7005:16Landskap: SkåneUpptecknat av: A. B. WaldemanssonHärad: S. AsboAdress: AngelholmSocken: HöjaBerättat av: A. P. PålssonUppteckningsår: 1940Född år 1852 i HöjaLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV16.

hade orkat draga vagnen. Hästarna voro alldeles våta

av svett när de kommo hem.

Bräckmannen.

Näcken har inte upphört
som häst utan det var Bräcka-
mannen. Det var några
pojkar som blev upp på en
häst som blev så lång så där
kunde sitta många pojkar
på den. Då sade den siste poj-
ken: "Kors i Jesu namn - så
långt hors har jag aldrig sett
för!" Då slängde hästen av
alla pojkarna och försvann
när Jesu namn nämndes.

ACC. N:R

No. 7005:18.

Landskap: Skåne

Härad: S. Åsbo

Socken: Höja

Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av:

Adress:

Berättat av:

Född år

A. B. Waldemarson

Angelholm,

N. P. Pålsson

1852 i Höja.

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

18.

Jmf.

Etn. I: 9

Fåraschäpen.

Fåraschäpen skulle passa
alla fåren. Var morgon kom
han i byn och lutade i ett
horn & samlade ihop fåren
och vallade dem hela dagen
och på kvällen när han
kom hem med alla fåren
lutade han i hornet. De
skulle alltid vara inne om
natten.

Jag vet inte riktigt hur han
hade det med betalkingen men
han hade visst matte på de olika

A. B. 2

ACC. N:R

M 7005:19.

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

A. B. Waldenman

Härad:

S. Åsbo

Adress:

Angelholm.

Socken:

Höja

Berättat av:

M. P. Pålsson

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852; Höja

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

19.

ställes lika många dagar som
de hade för han skulle vakta.

För talas om att färahunden
skulle gå till nattvarden 2 gån-
ger medan han hade tid.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7005:20

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

A. B. Waldemarsson

Härad:

S. Asbo

Adress:

Ängelholm

Socken:

Höja

Berättat av:

W. P. Pålsson

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852 i Höja

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20.

Förning.

Förning var där bröllops som kunde vara i 4-5 dagar. Alla gästerna hade förning med sig i stora korgar. Det var klenor och goda och ostkaka och en kokt skinka och en tur jag.

Först bjöd den som var närmast i släkt på sin förning och då skulle alla komma in och smaka på den. Då bjöd var och en på sin förning i tur och ordning. För var gång de skulle in och äta skots och skots

det var liksom en signal.

Landskap: Skåne

Härad: S. Åsbo

Socken: Höja

Uppteckningsår: 1940

ACC. N:R. M. 7005 : 21.

Upptecknat av: A. B. Waldemarsson

Adress: Angelholm

Berättat av: N. P. Pålsson

Född år 1852 i Höja.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21.

Gra Nisse.

Det var en bonde som hade
Gra Nisse. Han fick mat upp
på höshullen men så var där en
dräng som hittade på ett lyss och
när Gra Nisse såg honom dit sade
han: "17 drängar till lars och en
loft till kvällsmat - det skall
bonden ha igen; jag skall draga
igen honom allt vad jag kan."

Sedan blev den bonden alldeles
utfattig.

Ullman N. 19

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7005: 22.

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

A. B. Waldemarsson

Härad:

S. Åsbo

Adress:

Ängelholm

Socken:

Höjra

Berättat av:

H. P. Palmgren

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852 i Höjra

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

22

Goa Nisse.

Ullman K. 19

Goa Nisse skulle ha gröt
och dricka på höskullen
om julafton. Man trodde
att han bodde där.

Och där var någon som var
rik trodde de alltid att
han hade en Goa-Nisse.

Gästgivarskjuts.

För skulle alla lantboarna underhålla vägen och så skulle de köra gästgivarskjuts. De måste köra 2 mil. De flesta skjutsarna var till Fleming, Margrete Lof och Varkult där det var gästgivarsgårdar.

Priserna: Ängelholm skulle ju egentligen ha kört men de fick leja 5 bönder som hade hästar och de bönderna fick 500 kr. om året och vi som körde fick 1.50 kronor och 5 1/2 skilling för vagnslitningen.

Hållkullen på gästgivarsgårderna i Ängelholm skulle buda när någon behövde skjuts. Så kom

• där en budsedel och då var vi
konungas att köra. Vi skulle vara
i Ängelholm med 3 hästar på
en viss tid. Det var en pojke
som fick rida in med hästar-
na och vi fick han följa med
skjutaren till Mägröfslags eller
Flewiinge och vi fick han rida
tillbaka hem med de tre häs-
tarna. Postiljonen var nästan
alltid full - han slog alltid på
den hästen som drog. Jag har varit
med hästarna många gånger. Värsta
gången när jag bara var en liten
pojke ködde jag med 2 flickor
som kommit från Laholm och
skulle till Hålsingboezända till
Flewiinge gästgivargård. Borden
var nästan fulla på sina skjutmenigar.

Höstagille

När allt var inköpt på lösen hade de litet fest. På stora ställen hade de gylmar och dans i stugan. Det var vanlig mat, kokt fläsk och potatis och risgröt efter. På stationen fick de doppa i sur mjölk eller sur grädde. Var och en fick en sked att sleva i mjölken med.

Det var för en 35-40 år sedan. Sen blev höstagillena bara till en kopp kaffe efter arbetet.

25.

H. 6. 7

Jul.

Julafton fick de kokt skinka
ackad, hackkorv, rullkorv
(av får) malad senap och lus-
fiske.

När jag var liten fick jag en
liten julgran med konfekt i
av en priga som varit här.

Kasta julkranter gjorde de innan
min tid.

Juldagen slog de skinkspad på
en om man gick och hälsa-
de på i någon gård.

Aumandag jul.

Far talade om att aumandag
jul gingo pojkar omkring
och gråslade ut - eller kväto-
på olika ställen i byn. De vände
bästarna i spiltorna och sen
sköts de ett skott så drängen på
stället eller sonen kom ut och
bjöd dem på brännvin och
så följde han med dem till
nästa ställe.

Julbröd.

Till jul bakade de vi mycket
bröd att det skulle räcka till
jish. Det var grovt, surt och
och söt bröd. Och vi var det
vetebröd - stäta ungefär som
våra fläxor och vi bakades gärna
Pigan skulle ha 1 surt och
1 söt bröd och drängen skulle
också ha bärmvinsbröd. De
brukade bjuda varandra på
smygat bröd till bärmvinet

28.

L.U.F. 22, 25

Jätten

Det var en jätte som
hade ett stort beeg i en präst Ullm 12. 17
på ryggen. Men där gick
här på prästen så att en del
drillade ut och det blev
öjnenkulla klint. Så blev
jätten så arg att han tog
rosten och kastade det i
ilskan långt bort och där
det hamnade blev Kullaberg

ACC. N:R.

M. 7005:30.

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

A. B. Waldemansson

Härad:

S. Åsbo

Adress:

Angelholm

Socken:

Höja

Berättat av:

Nils P. Pålsson

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852 i

Höja

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30.

Stä kyrkeskrift.

Så var det på som det var
bra med i köpingen och de
gingo stä kvar. Några främlingar
blev inbjudna o skulle
stä kyrkeskrift för prästen.
Om de inte stodo kyrkeskrift
gingo de inte gå till mat-
varden och det var tvungen
ifall de skulle kunna flytta
därifrån till en annan
socken.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 7005:31.

Landskap:

Skåne

Härad:

S. Åsbo

Socken:

Höja

Uppteckningsår:

1940

Upptecknat av:

A. B. Waldemansson

Adress:

Angelholm

Berättat av:

M. P. Pålsson

Född år

1852 i Höja

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

31.

Kyrktagning

När en kvinna föt barn skulle de gå i kyrkan 5-6 veckor efter födelsern. Då skulle hon ha en "hätta" på huvudet. Det måste vara en som kunde sätta upp hättor som gjorde vid den och då gick många knäppmålare åt. Först satte de en "gjor" på huvudet och på den fäste de fast tjälva slöjan som var av fint vitt tyg.

Mannen skulle följa henne

ACC. N:R

M 7005:32.

Landskap:

Skåne

Härad:

S. Åsbo

Socken:

Höja

Uppteckningsår:

1940

Upptecknat av:

A. B. Waldemarsson

Adress:

Angelholm

Berättat av:

H. P. Pålsson

Född år

1852 i Höja.

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

32.

Sitt kyrkan och där tog prästen och klockaren emot henne och satte fram en pall i dörren så hon fick knäfalla på den. Så läste prästen för henne och sen tog han henne i handen och sade några ord till henne. Om det var en välgad familj skulle kvinnan ha en ny och då.

Om hon var kyrktagen fick hon knappast gå utom dörren och de präst och ju att barnen kunde bli bortkytta innan de var döpta.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 7005 : 33

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

A. B. Waldenmarsson

Härad:

S. Asbo

Adress:

Ängelholm.

Socken:

Höja

Berättat av:

M. P. Pålsson

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852

i

Höja.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33.

Lappkäring.

En lappska som kom vandrande här i dessa trakterna hade en Ängelholmskvinna med sig som tolk. De gingo från ställe till ställe och när de kommo till mitt hem satt vi just och åt middag och vi hade risgröt just den dagen för lappskan tog en sked av gröten men spottade ut den igen för hon hade aldrig smakat gröt förr. Vi hade en piga som det gått galet för men det visste vi ju inte då. Lappskan tog pigans hand och stod och tittade i den och plötsligt ställde hon sig så som om hon höll ett barn i sina armar och sade: "Vyss, vyss, vyss!" Så

Skriv endast på denna sida!

Landskap: *Skåne*
Härad: *S. Åsbo*
Socken: *Höja*
Uppteckningsår: *1940*

ACC. N:R.

7005:34

Upptecknat av: *A. B. Waldemarsson*
Adress: *Angelholm*
Berättat av: *W. R. Pålsson*
Född år *1852* i *Höja*.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34.

Så var där en gubbe som hade en knuta över pannan som hon botade. Hon nöp fyra gånger iknutan och spottade fyra gånger i de olika väderstrecken. Efter en tid försvann knutan. Lappsken ville ge den gubben en trollknuta som varit bra för honom att ha men han vågade inte befatta sig därmed. De sade att lappsken hade kommit åkande med ren ända ned till Margretetorp och sen viskade hon i örat på den att den skulle springa hem igen. Men om det var sant vet jag inte.

Skriv endast på denna sida!

Lagille

Innan min tid hade de
leijgille, det var innan byn
var shifstad. Då skulle matmo-
dern minnarna veta var hon
skulle skicka darsen och var
hon skulle skicka middagen. Det
var ju på olika ställen innan
det var shifstad. Det var bara
kort gräs där var ingen klöver
i och förresten räfsade ilops
det. När de voro färdiga vid
4-tiden kom en spelman på
ången och hämtade dem.

På Rörjörholm där det var rik-
tiga mynnmarker som skulle
bärgas fingo de leja folk. Men
det kunde inte vara folk här

35.

H. G. 7.

ACC. N:R. M. 7005:36.

finu utau bara de som vor
vana at stå sidans ängsmar-
ken. Därför kunde vi inte kom-
ma med på deras leygillen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36.

Linet.

Det var först Linnéedagen som de skulle så lin. När hören var mogna skulle den dragas upp med rötterna och strävas. När strävorna var torra skulle alla fjölhusen repas av. Sen skulle hören bredas ut på råghubben i tunna lager. Råghubben lindade den finast blått brett. Så skulle den ligga tills skåven föll av och bara linet var kvar. Det skulle sedan skuldas upp i fettas så mycket som där fick plats i en hand, och så buntades den med 20 händer i var bunt.

Vid bytningen fick även 12

Äro gamla pojkar vara med. Jag
var med själv och vi skulle
vara göra 3 tjög på eftermidd-
agen men drängarna skulle
byta 6 tjög. Till bydegillet
hade de bakat rötbröd och gröt.

Vid 2-tiden kom de hälsande
med en "rossla" på vilken de
lagt "matarna". Och så fick
drängarna 2 supor till varje
mörögis och 1 till gröt. På
senare är fick pigarna i stället
skära upp bröd efter hand som
de ville ha för annars var där
mycket som ej blev upprättat.

Tre gånger fick vi sådana smör-
givar. Vi fick vänta i bastun
tills näste kom som skulle byta

hör. På senare är blev det
heldagsarbete och då skulle de
ha riktig frukost innan de bör-
jade byta.

Det var oftast en gammal
gumma som stod för eld-
ningen i "Gälden".

Sedan var det skättegille da-
gen efter. Då skulle alla
skättesamma bjudas på lamms-
suppa till middag och det
lyckte far var föregående när
de som brutit linet och arbetat
hårt bara finger stekt till och
potatis och risgäst till kväl-
mat.

(Det fanns tre barkare i Störpinge)

När sedan liuet skulle
spinnas så skulle kvinnan
i gården spinna lockarna och
pigorna blånorna. När de
spunno lade de liuet på en
blynga. Jag brukade hjälpa vår
piga att knäda blånorna när
hon spann och så lade jag det på
hennes blynga. I mitten på
mars skulle allt vara färdigt,
då skulle det spinna garnet
tygas i tvätten. - Det var tvätt
4 gånger om året, till jul, i mitten
på mars och så 2 gånger sedan. -
Sen skulle pigorna väva och
barnen fick hjälpa dem att
spola.

ACC. N:R

M. 7005: 41.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: A. B. Waldman

Härad: S. Aska

Adress: Angelholmen

Socken: Kåja

Berättat av: N. P. Pålsson

Uppteckningsår: 1940

Född år 1852 i Kåja

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

41.

Så var drängar som fick
i sjätte och litet stycke
havre och skörden. Det fick
vara lön istället för pen-
gar.

Pigorna kunde också som
lön få ett stycke jord med
lin.

Knektarna hade en skuga
och en bit jord i underhåll
från bönderna. Till jul fingo
de litet fläsk och 1 eller 2
"knektkakor".

Skriv endast på denna sida!

Maj och majstäng.

1:a maj gingo ungdomarna från ställe till ställe och sjöngs och samlade pengar och ägg och sedan hade de kalas. De spelar var med och spelade och så sätter de lör i laskan. Men det var inte alltid lör så tidigt.

De hade aldrig majstäng för men vi brukade dansa i träskofflor borta vid korsvägen där det var en liten rundning.

Marknad.

7 juli månad brukade det
vara marknad i Åby. Då
skulle alla bönder dit och
handla lin och vädjeste-
nar. Kvinnor som hade fäst
för många linräckor sålde
lin uppköpare för krigsfol-
kets rakning.

Maträtter.

För hade de mycket syltbrö-
nor eller gräddor. Se
skulle först kokas tillsam-
mans med en bit fläsk
och sen skulle de stekas
på pannjärn och så skulle
man ha en bit sill och
liten drickablandning till.

Maträtter.

Äften syltbönsorna fingo de
syltärter som var finare
men inte så stora. De såg
des precis som såd och de
tog sig lätt och blev väldigt
bra om de fingo litet god-
set.

Men nu har jag inte på
länge ret varken syltbönsor
eller syltärter.

ACC. N:R

7005:46.

Landskap: Skåne

Härad: S. Årbo

Socken: Höja

Uppteckningsår: 1910

Upptecknat av: A. B. Waldenarson

Adress: Ängelholm.

Berättat av: H. P. Pålsson

Född år 1852 i Höja.

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

46.

Midsonnsmarafton.

Midsonnsmarafton plöjde
flickorna gärna en sorts
blommor - jg tror de kalla-
des kärleks blommor. De
sattes i en springa och så skulle
hon tänka på en pojk. Om
blommorna växte mot var-
andra skulle det bli ett par
av henne och pojk.

Växte blommorna från var-
andra blev där inget par av.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 16.7005 : 47.
Landskap: Skåne Upptecknat av: A. B. Waldemansson
Härad: S. Åbo Adress: Angelholm
Socken: Höja Berättat av: W. P. Palmgren
Uppteckningsår: 1940 Född år 1852 i Höja

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

47.

Mjölkahare.

Utmärk. 25

Förr fanns där folk som kunde taga mjölken från korna. På Åvarp hade ägaren en mjölkahare, som skulle dra mjölken dit till patronen. Så var där en gammal gumma som skulle befälla haren att gå och stjäla mjölk. Men innan hon hann säga : "Gå i Djävulens namn!" så var där en rask dräng som sade: "Gå i Jesu namn!" Men då hade inte haren makt att gå.

Skriv endast på denna sida!

Mårten.

För firade de inte Mårten.
Men om det kom någon
ny lantdräng till Ängelholm
så skulle han bjuda de gamla
Ängelholmsdrängarna på gäs,
toddy och brännvin.

48.Lagbrännvinsgille.

Så fort en gäst och läst
skulle man två och två
lägga tillvarmans och bjuda
på lagbrännvinsgille. Då bjöd
man på kaffe, brännvin, tobak
och toddy. Men då var där
inga flickor med.

Mästerskottet.

När jägaren skulle gå till
nattvarden - om det var
första gången han var ute
färd - så skulle han laga obla-
ten av munnen och stop-
pa i borspipan som för-
laddning. Så kunde han
sedan riktigt skjuta rätt.

När han laddade bössan
skulle han gå vissa steg
framåt men han fick
sjä tillta sig tillbaka. Så
skulle han lägga geväret
bak över axeln och skjuta
bakåt utom att va och det
skulle kläffa.

Mästerskötet.

Den ännu jägare skulle
våga skjuta sitt mäster-
skott men han kunde inte
lata bli att se sig tillbaka
över axeln. Då fick han
se fjälmen hänga på
korsen och då kunde han
inte skjuta. Han blev heller
ingen sådan säker jägare.

Jägare.

Jag har hört talas om en
jägare som kunde få fram
villkbrädet men hur det
gick till vet jag inte.

Där var skallgång på ett
stort gods men de hade inte
fått något under hela jätten.
Men jägaren där på godset
syntes inte att det var så
färdigt för han skulle skaffa
fram något. I det samma
kom en ljust som sprang
upp till bergen och där
blev han skjuten.

ACC. N:R

M. 7005 : 52

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

H. B. Waldemarsson

Härad:

S. Åbo

Adress:

Angelholm.

Socken:

Höja

Berättat av:

H. P. Palmgren

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852 i Höja

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

52.

H. C. 7.

Slöggille.

När de skulle börja ut göd-
sela var där två backar om-
lämnade i vagnarna. Sen kördes
de ut på åkern och man tog
bort ena biådan på ena sidan
av vagnen och med en "mög-
hack" rev man ned gödseln
i högar med vissa avstånd
från varandra. Sedan gick
flickorna ut spretade ut
gödseln.

Efteråt skulle de ha mat och
brännvin och dricka.

Näckens Polska.

För en här gamla gästgärd
som spelade fiol och de hade
hört näckens polska. De hade
väl fått melodien när de
gick nere vid ån. Men de
började att spela den så hun-
de de själva ej sluta att spela
utan då måste någon skäma
stängarna av fiolen.

53.

Ulm H. 7

Odens jukt

54.

Den skomakare förbjöd Jesus
att vila i sin sluga när han
vandrade på jorden. Till straff
fick han att han aldrig skulle
få vila utan vandra all sin
tid med sin skoläster på
ryggen. Det var väl det samma
som de kallade för Odens jukt.
Det var många som sade att
de hört den i luften.

Präst och klockare.

På ett ställe var prästen och klockaren vams. Då släppte klockaren på maten in sin gris i kyrkan och hämtade sedan prästen och så så det gick då. Prästen gick in i kyrkan för att driva ut griset men då kom ryggen och kilade mellan benen på prästen så han fastnade på herrns rygg och för med ut genom kyrkdörren. Då skrek prästen till klockaren: "Adjö med dig farbror för mig tog han!"

Påsk.

Till påsk fick drängarna och
pojarna ägg. Störst drängarna
skulle ha 1 tjog ägg och de
andra ett halvt tjog var. Men
då fingo de ingen brödkaka.
Så rullade de ägg på golvet.

Påskdagen fick de inte gå någonstans för att hälsa på
för då slog moran äggafärgen
på dem.

Annan dag påsk var det dans
med kaffe och bröd och vin
och brännvin.

L. U. F. 24

ACC. N:R

7005 : 57

Landskap:

Skåne

Härad:

S. Åsbo

Socken:

Höja

Uppteckningsår:

1940

Upptecknat av:

A. B. Waldemarson

Adress:

Ängelholm.

Berättat av:

Nils P. Pålsson

Född år

1852 i Höja.

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

57.

När de slog rågen skulle en
piga gå efter drängen och
ta opp och var hon riktigt
duktig kunde hon binda den
så att annars fick hon bara
sätta den i neker och binda
sedan. På varit lischä skulle
den bli 3½ nek. Borden sattes
gjälv upp svarva eller skylar-
na.

Haoren var så kort att den
fick bli liggande i skåren
och den legat en dag gick
man ut med rivo och

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7005: 58.

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

A. B. Waldemarson

Härad:

S. Årbo

Adress:

Ängelholm

Socken:

Höjs

Berättat av:

Nils Peter Pålsson

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852 i Höjs

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

58.

samlade den lille nekar och
band dem och satte i travar.

Och morgonen när daggen
låg kvar skulle man rufsa
skubben och lägga på travar-
na det som blivit kvar.

Skriv endast på denna sida!

Självsprickningen.

De onde men det var ju
inte riktigt att självsprickningen
skulle lyftas över kyrkogårds-
muren de fingo inte gå
in genom grunden. De be-
stämde sig i ett hörn på no-
ra tiden av kyrkogården.

Skogsparti.

Hade de för ungefär 60 år sedan. Vi för till Skälderviken och drack kaffe. Karlarna berättade till "levan" eller skakringar som bestod av kaffe socker och brännvin. Det var musik på den första vagnen. Sen efteråt var det dans i en bondstuga.

På vintern hade vi skidpartier i stället. Jag har varit med 2 gånger.

ACC. N:R No 7005: 61.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: A. B. Wallemarsson

Härad: S. Åsbo

Adress: Ängelholm

Socken: Höja

Berättat av: Nils P. Pålsson

Uppteckningsår: 1940.

Född år 1852 i Höja

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

61.

Skättegille.

När vi hade skättegille
brukade vi bjuda läraen
med på middag då det
var lammassoppa. När
han gifte sig blev det
inte av mer.

H. C. 7

Skriv endast på denna sida!

Slakt.

Fäsen slaktades på efterkösten
och kor och svin ett par
veckor innan jul.

En gubbe gick omkring och
slaktade. Han slaktade djuren
i stupen och fläddes dem. eller
gjälv slachade djuren. Den gång
slaktade vi ett par grisar
som var så stora att vi inte
som vanligt kunde hänga
dem i bjälkhuordena utan
liksom korarna gick vi hissa
upp dem i träderna i ett hänge-
träd. Talgen smältes. Kötet
saltades ned och koktes. Det
var inte så vanligt att det rö-
kades.

ACC. N:R.

M 7005:63

Landskap: Skåne

Upptecknat av: O. B. Walckenaers

Härad: S. Åsbo

Adress: Ängelholm

Socken: Höja

Berättat av: H. P. Pålsson

Uppteckningsår: 1940

Född år 1852 i Höja

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

63.

Smuggling.

För var här många tullsmugglare. Min
svärfar var tullvaktmästare i Skäl-
deviken och där var en i Vys-
holmen och 2 stycken däremellan.
Allt som kom från England och
Tyskland och alla båtar skulle
visiteras vid Skälderviken, men
på något annat ställe fick bå-
tarna inte komma in.

I Hålsingborg kunde de tjäna
mycket pengar på rådgång. Stilla
och lugnt rodde de över från
Saurmack och drängar och kullar

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7005:64

Landskap: Skåne

Härad: S. ästro.

Socken: Hön

Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Waldemarsson

Adress: Ängelholm

Berättat av: W. P. Pålsson

Född år 1852 i Hön

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

64.

frings springa och möta dem och
de fring 10 kronor för var packa
siller de kunde bära i land. De
kunde tjäna ända upp till 100 kro-
nor på en natt. Där var en
spannmålshandlare i Hålsingby
som hade ett stort magasin och
så tog de och kastade in sidpack-
na dit över planket och så var
där en smuglare som hade nyck-
lar till magasinet och bar in
dem dit. Sedan skulle det
skickas därifrån.

Handlaren därifrån Ängel.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7005:66

Landskap: Skåne

Härad: S. åsbo

Socken: Höja

Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: A. B. Waldemarsson

Adress: Ängelholm

Berättat av: Nils P. Pålsson

Född år 1852 i Höja.

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

66.

i vagnen. Men han visade vad
han hade överallt i vagnen och
sen tog han halmen eller bost
i famnen och sade: "Nu har
jag bara båret kvar och det
kastar jag in till grivarna!"
och så slängde han in det i so-
stian och när tullmännens gåt-
 gick han och hämtade packorna
ur halmen i stian.

Skäse förbi Karl XV:s beo i Ängel-
holmen var en bonn och där fanns
Nils Hållkalls dräng och tog smott
pengar och vakade. Syskonen så

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M. 7005: 67

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

A. B. Waldemansson

Härad:

S. Åsbo

Adress:

Ängelholm

Socken:

Höja

Berättat av:

Nils P. Pålsson

Uppteckningsår:

1940

Född år

1852 i Höja.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

67

Sköta bonnan auktionerades
 bort till den som bjöd högst
 och så fick han ta upp argiften.
 För varje skjut och varje djur fick
 som gick över hans finger de
 betala något visst.

Könan Lundgren väntade en
 sådan smugglast och eftersom det
 var så kallt ute bjöd han in alla
 den på en sup och sats honom full
 och sen gick han ut och väntade
 på drängen som höll med vagnen
 och smuggelgodset på honom.

Skriv endast på denna sida!

Lägare.

Jag har hört talas om en
jägare som kunde få fram
villrebrädet men hur det
gick till vet jag inte.

Där var skallgång på ett
stort gods men de hade inte
fått något under hela jultiden.
Men jägaren där på godset
tyckte inte att det var så
farligt för han skulle skaffa
fram något. I det samma
kom en björk som sprang
upp till borgen och där
blev han skjuten.

Landskap: *Skåne*

Härad: *S. Åbo*

Socken: *Höja*

Uppteckningsår: *1940*

ACC. N:R *7005* : *52*

Upptecknat av: *A. B. Waldemarsson*

Adress: *Angelholm.*

Berättat av: *N. P. Palmgren*

Född år *1852* i *Höja*

LUNDS UNIV.
FÖLKMINNES-
ARKIV

52.

H. C. 7.

slöggille.

*När de skulle töra ut göd-
seln var där två karlar som
lässade i vagnarna. Sen kördes
de ut på åkern och man tog
bort en biåda på ena sidan
av vagnen och med en "mjö-
hack" rev man ned gödseln
i högar med vissa avstånd
från varandra. Sedan gick
flickorna och spretade ut
gödseln.*

*Efteråt skulle de ha mat och
brännvin och dricka.*